

bedslægernes opgaver for tiden er genstand for nærmere vurdering såvel i Opgavekommissionen som i et udvalg nedsat under Sundhedsstyrelsen.

Det er dog en forudsætning, at Patientklagenævnet og embedslægeinstitutionerne videreudvikler samarbejdet omkring en bedre samordning og fordeling af opgaverne med forberedelse af klagesagsbehandlingen, således at den gennemsnitlige sagsbehandlings-tid fortsat kan nedbringes.

Med henblik på at give Patientklagenævnet mulighed for hurtigst muligt at kunne gennemføre effektiviseringsforbedringer, herunder ændre formandskonstruktionen, indføre 3-årig forældelsesfrist og videreudvikle samarbejdet med embedslægeinstitutionerne, er lovens ikrafttræden fastsat til den 1. april 1998.

Der er i *bilag* til lovforslaget foretaget en opstilling af lovforslagets bestemmelser og de tilsvarende hidtil gældende bestemmelser.

Hvor der i lovforslaget er henvist til embedslægeinstitutionerne eller lignende, gælder dette tilsvarende for Stadslæggen i København, der varetager embedslægeinstitutionernes opgaver i Københavns Kommune.

2. Gældende regler

Ved lov nr. 397 af 10. juni 1987 om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. ændredes den dagældende administrative behandling af patientklagesager, idet der fra 1. januar 1988 blev oprettet et administrativt uafhængigt nævn - Sundhedsvæsenets Patientklagenævn - som træffer endelig afgørelse i klager over den faglige virksomhed, som udøves af personer inden for sundhedsvæsenet.

Formålet med ændringen af patientklagesystemet var at styrke patienternes retssikkerhed og tillid til klagesystemet ved at henlægge afgørelserne fra Sundhedsstyrelsen til et uafhængigt nævn bestående af både lægmænd og af juridisk og faglig ekspertise.

Vedrørende lovforslaget (L 58 - F 1986-87) og dets behandling i Folketinget henvises til Folketingets Forhandlinger, spalte 1771 (1. behandling), 11625 (2. behandling) og 11800 (3. behandling).

Ved lov nr. 391 af 7. juni 1989 ændredes centralstyrelseslovens § 16, stk. 1, således at der blev givet mulighed for at øge antallet af næstformænd i nævnet.

Ændringerne ved lov nr. 369 af 6. juni 1991, hvorefter sundhedsmyndighederne i Grønland skal høres over klagesager, kom ind i loven ved overdragelsen af sundhedsvæsenet til Grønland pr. 1. januar 1992.

Ved lov nr. 503 af 30. juni 1993 ændredes centralstyrelseslovens § 19, stk. 1-3, således at al klagesagsbehandling med virkning fra 1. januar 1994 blev samlet i Patientklagenævnet, hvorefter også klagesagsfor-

beredelse blev flyttet fra Sundhedsstyrelsen til Patientklagenævnet samtidig med, at embedslægeinstitutionerne direkte blev stillet til rådighed for nævnet til forberedelse af klagesagsbehandling ved indhentning af sagsoplysninger og udarbejdelse af indstilling til nævnet i ukomplicerede sager.

Vedrørende lovforslaget (L 227 - F 1992-93) og dets behandling i Folketinget henvises til Folketingets Forhandlinger, spalte 6967 (1. behandling), 10300 (2. behandling) og 10529 (3. behandling).

3. Lovforslagets baggrund

3.1. Andre initiativer

Der er gennem årene gennemført forskellige andre effektiviseringer og ressourcetilførsler til Patientklagenævnet, som ikke har krævet ændringer af lovgivningen.

I perioden fra april 1996 har nævnet f. eks. indført et forsøg med såkaldte formandsafgørelser i visse sager vedrørende læger. Ordningen er blevet evalueret i efteråret 1997, og er blevet udvidet til at gælde for alle faggrupper. Man har endvidere udviklet en ordning med forenklet nævnsbehandling, dvs. sager der udsendes til nævnsmedlemmerne med bemærkning om, at en nævnsbehandling kun vil ske, hvis medlemmerne anmoder herom. Herudover har nævnets sekretariat indført en reduktion af arbejdsgange, samt en øget brug af teknologi og automatik i sagsbehandlingen. Endvidere er nævnssekretariatets interne organisation ændret og styrket, ligesom der er indgået en aftale om resultatløn til medarbejderne.

Sundhedsministeriet og Patientklagenævnet er på nuværende tidspunkt i gang med at udarbejde en kontraktstyringsaftale for Patientklagenævnet for en 2-årig periode, der bl.a. har til formål yderligere at effektivisere nævnets arbejde.

3.2. Patientklagenævnets formandskab

3.2.1. Generelt

I medfør af centralstyrelseslovens § 16, stk. 2, skal Patientklagenævnets formand og næstformænd opfylde de almindelige betingelser for at kunne beskikkes som landsdommere. Ifølge retsplejelovens § 43, stk. 3, skal en landsdommer have 3-års ansættelse som byretsdommer, politimester, statsadvokat, advokat med møderet for landsret, fuldmægtig i centraladministrationen o.lign. Der er ikke opstillet andre forudsætninger for at kunne varetage formandshvervet.

Ministeriet har hidtil valgt amtmænd, sociale ankechefer (bl.a. pensionerede), juridiske professorer m.fl. til nævnets formænd.

Nævnets formænd honoreres på baggrund af for-